

250

D E K R E T

z dnia 19 sierpnia 1946 r.

o koncesjonowaniu garbarń, zakładów do solenia i suszenia skór surowych oraz niektórych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uzyskania koncesji wymaga prowadzenie następujących przedsiębiorstw:

- a) garbarń,
- b) zakładów i pracowni do solenia i suszenia skór surowych,
- c) zmechanizowanych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych, o ile zatrudniają powyżej 20 robotników na jedną zmianę.

Używany w dekreście niniejszym bez bliższego określenia wyraz „przedsiębiorstwo“ oznacza każde przedsiębiorstwo, zakład, pracownię wymienione w ust. 1 lit. a) i b) bez względu na wielkość i charakter produkcji oraz fabryki obuwia lub pasów transmisyjnych w granicach określonych ust. 1 lit. c).

Obowiązek uzyskania koncesji nie odnosi się do przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym.

Art. 2. Koncesji w zakresie wskazanym w art. 1 udziela według swobodnego uznania Minister Przemysłu.

Koncesje są imienne, nie mogą być odstępowane, ani przekazywane do wykonania osobom trzecim.

Art. 3. Podanie o uzyskanie koncesji wnosi się do Ministerstwa Przemysłu. Do podania należy załączyć dowody dostatecznej umiejętności zawodowej, jak również posiadania lub możliwości posiadania odpowiednich urządzeń technicznych, niezbędnych dla prowadzenia przedsiębiorstwa.

Przepisy, dotyczące cofania i wygasania koncesji, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 4. Osoby fizyczne i prawne, prowadzące przedsiębiorstwo, wymienione w art. 1, winny w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu wystąpić o uzyskanie koncesji.

Istniejące przedsiębiorstwa zaprzestaną swej działalności i podlegają likwidacji:

- a) niezwłocznie — w razie niewnieśienia podania w powyższym terminie,
- b) w przeciągu miesiąca od daty doręczenia im odpisu decyzji Ministra Przemysłu odmawiającej udzielenia koncesji.

Art. 5. Kto, nie posiadając odpowiedniej koncesji, zawodowo zajmuje się garbowaniem, wyprawianiem, soleniem i suszeniem skór surowych, bądź prowadzi fabrykę obuwia lub pasów transmisyjnych, określone w art. 1 ust. 1 pkt c), podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny do zł 1.000.000 lub jednej z tych kar.

Art. 6. Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje przedmioty z wiedzą, że pochodzą one z niedozwolonego wyrobu przedsiębiorstw, wymienionych w art. 1 ust. 1, podlega karze więzienia do 1 roku i grzywny do zł 300.000 lub jednej z tych kar.

Art. 7. Kto zbywa przedmioty z wiedzą, że pochodzą one z niedozwolonego wyrobu przedsiębiorstw, wymienionych w art. 1 ust. 1, podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny do zł 1.000.000 lub jednej z tych kar.

Art. 8. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 9. W razie skazania za przestępstwa, przewidziane w art. 5—7, sąd orzeka jako karę dodatkową przepadek przedmiotów przestępstwa, jak również narzędzi i środków, służących do ich wyrobu.

Art. 10. Rozporządzenie Ministra Przemysłu, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali przeznaczenie i sposób postępowania z przedmiotami, które w myśl art. 9 uległy przepadkowi.

Art. 11. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Przemysłu w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych, Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 12. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Marawski

w/z Minister Przemysłu:

Józef Salcewicz

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziemi Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski